

ВИРОБНИЧІ ПІДРОЗДІЛИ ГРУПИ КОМПАНІЙ «VITAGRO» ГОТУЮТЬ ТЕХНІКУ ДО ВЕСНЯНО-ПОЛЬОВИХ РОБІТ

АКТИВНО ВЕДЕТЬСЯ РЕМОНТ ТЕХНІКИ, ЯКУ ВИКОРИСТОВУВАТИМУТЬ ПІД ЧАС ВЕСНЯНО-ПОЛЬОВИХ РОБІТ, У ВСІХ МАШИНО-ТРАКТОРНИХ ПАРКАХ КОМПАНІЙ.

Про це повідомляє Михайло Чайківський, керівник інженерної служби Групи компаній «VITAGRO»:

- Усі машино-тракторні парки на сто відсотків забезпечені необхідними запчастинами для ремонту техніки. Окремі підрозділи розпочали підготовку техніки ще з грудня, а в січні ці роботи ведуться повним ходом, - розповідає Михайло Людвігович. - Можливо, за якихось два тижні, залежно від погодних умов, доведеться вже вносити мінеральні добрива по мерзлоталому ґрунту. Тож, зрозуміло, відкладати ремонтні роботи не можемо. У всіх кластерах техніку, яка буде задіяна найшвидше у польових роботах, підготували повністю, - додає керівник. - Ґрунтообробна техніка готова на понад 90 відсотків, сівалки - на понад 80 відсотків.

Повністю впорався з підготовкою техніки до весня-

но-польових робіт кластер «Волинь», та на завершення місяця, переконаний Михайло Чайківський, про це звітуватимуть й інші кластери.

Як і кожного року, у 2021-ому технічний парк Групи компаній «VITAGRO» також поповниться високопродуктивною новою технікою кращих світових виробників. За словами керівника інженерної служби компанії, вже найближчим часом отримають нові самохідні обприскувачі, розкидачі мінеральних добрив, системи для внесення рідких мінеральних добрив, бензовоз.

- Потужна база з кращої сільськогосподарської техніки допомагає досягати високої ефективності у більшості виробничих процесів, - наголошує Михайло Чайківський, - і дає можливість втілювати чимало амбітних планів аграріїв.

АКТУАЛЬНО

СЕРГІЙ ЛАБАЗЮК: ПІДТРИМКА ПІДПРИЄМЦІВ ІЗ БОКУ ДЕРЖАВИ – БОЛЮЧА ТЕМА УКРАЇНСЬКИХ РЕАЛІЙ

- У всьому світі малий бізнес отримує фінансову допомогу з боку уряду не тільки в умовах

пандемії, але й під час звичайних умов життя. Адже там чітко усвідомлюють — підприємці є основою формування середнього класу, розвитку економіки та добробуту громадян.

У нас, на жаль, представники малого та середнього бізнесу змушені самостійно шукати можливості для виживання. В умовах пандемії ситуація загострилась — ФОПів загнали в досить жорсткі рамки, - зазначає нардеп. - Як повідомляє ООН, 10 відсотків

українського малого й середнього бізнесу з причини пандемії вже перебуває на межі банкрутства. Січневий локдаун призвів до закриття багатьох ФОПів, скорочення бізнесу. Більшість фізичних осіб-підприємців були змушені звільнити працівників та перейти працювати в тінь, а це повертає нашу країну в розрізі економічного розвитку назад.

Продовження на стор. 2

ЧИТАЙТЕ В НОМЕРІ

КЛАСТЕР

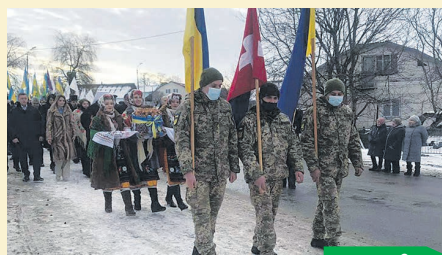
ІЗ РЕМОНТОМ ТЕХНІКИ НЕ ЗВОЛИКАЛИ

стор.2

МИ – УКРАЇНЦІ

ЗБРУЧ – РІКА ЄДНАННЯ

стор.3

ТРАДИЦІЇ

ГІДНІ ПОСЛІДОВНИКИ СПРАВИ ПЛЮТИНСЬКОГО

стор.3

РОЗВИТОК

НОВИЙ ЗАВОД ІЗ ВИРОБНИЦТВА КОРМІВ VITAGRO NUTRITION

стор.4

ПАТРІОТИ

І ЗБАГНУТИ ЦІННІСТЬ МИРУ

стор.7

Закінчення. Початок на стор. 1

СЕРГІЙ ЛАБАЗЮК: ПІДТРИМКА ПІДПРИЄМЦІВ ІЗ БОКУ ДЕРЖАВИ – БОЛЮЧА ТЕМА УКРАЇНСЬКИХ РЕАЛІЙ

До того ж, для підприємців у 2021 році збільшуються податки. На цей рік державний бюджет передбачив підвищення з 1 січня мінімальної заробітної плати та прожиткового мінімуму. Саме від цих показників залежить розмір ЄСВ та єдиного податку. Відповідно, ЄСВ зростає до 1320 гривень, єдиний податок – до 227 гривень для ФОПів 1 групи, до 1200 гривень для – 2 групи.

Компенсації від уряду в розмірі 8 тисяч гривень для ФОПів не розв'язують жодної проблеми, особливо, коли на нас чекає зростання комунальних платежів. Ці разові виплати зникнуть, а люди з часом і забудуть про їх отримання. Потрібна більш тривала підтримка. До прикладу, у Великій Британії в разі закриття певного сектору підприємець отримує від держави 80 відсотків від своєї заробітної плати, але не більше, ніж мінімальна зарплата в країні.

Якщо перенести цей досвід на українські реалії з урахуванням заробітної плати та числа підприємців, це було б приблизно 17 мільярдів на місяць – майже 20 відсотків бюджетних витрат. Але, певна річ, що таких «додаткових» коштів у держбюджеті немає.

Згідно з прогнозами Київської школи економіки, упродовж 2021 року ціни на продовольчі товари в середньому зростуть на 4 відсотки, і карантин на ці показники не впливатиме. Проте закриття ресторанів та продуктових базарів може призвести до падіння цін на ті продукти, які складно зберігати. Це, звісно, також вдарить по кишеням підприємців.

Ще до запровадження карантину «вихідного дня» в листопаді та січневого локдауну Мінекономіки в першому кварталі 2021 року прогнозувало зростання ВВП. Але запровадження обмежень для бізнесу за підсумком кварталу призведе до падіння ВВП до 3 відсотків.

Як прогнозують у Національній академії наук, добробут українців почне зростати не раніше 2022 року.

ІЗ РЕМОНТОМ ТЕХНІКИ НЕ ЗВОЛІКАЛИ

У день, коли спілкувалися з керівником кластеру «Волинь» Олегом Шаргородським, Рівненщину засипало снігом.

– Ми й не сподівалися на такий щедрий сніговий подарунок. Мете з самісінького ранку. Будемо готуватися розчищати дороги своєю технікою, – каже Олег Станіславович. – Але жодні погодні умови не стають на перешкоді нашим механізаторам, – додає керівник. – Хлопці практично завершили ремонт техніки, яку використовуватимемо під час весняно-польових робіт, залишаються останні штрихи. Чотири розкидачі мінеральних добрив, три зубові борони, два культиватори, сівалки повністю готові до роботи. З ремонтом не зволікали. Хтозна, якою надалі буде погода, тож маємо бути, як кажуть, у повній бойовій готовності. Механізатори, газозварювальник, токарь, слюсар, інші спеціалісти докладали всіх зусиль, щоб скоротити ремонтні терміни. Бо хоч сьогодні ще падає сніг, – каже на завершення Олег Шаргородський, – весна не за горами.

УСІ РОБОТИ – ЗА ПЛАНОМ

У першій декаді лютого аграрії кластеру «Полісся» планують розпочати підживлення озимих культур – пшениці, жита, ріпаку, тож у січні максимальну увагу приділяють підготовці техніки до виходу в поле, розповів керівник кластеру Володимир Корнійчук.

Насамперед приводять у готовність розкидачі мінеральних добрив, сівалки.

– Усі необхідні запчастини, – додає Володимир Костянтинович, – отримали відповідно до своїх замовлень. Надходять у кластер також мінеральні добрива, тож проблем із забезпеченням найнеобхіднішого до початку польових робіт не буде.

Разом з цим завершують підготовку кукурудзяних комбайнів для зберігання, техніку чистять, миють. Такі ж роботи проводять і на сушарці.

– Словом, перепочинок у наших аграріїв короткий. Завершуючи одні роботи, готуємося та розпочинаємо наступні, – підсумовує Володимир Корнійчук. – І підготовка до весни іде повним ходом.

ЩОБ ЗБІЛЬШИТИ ПОТУЖНОСТІ ЕЛЕВАТОРА

Група компаній «VITAGRO» отримала сертифікат на закінчення будівництва першої черги сучасного елеваторного комплексу у Волочиську.

Тут встановлено ємності на 25,5 тисячі тонн для зберігання зернових і олійних культур. Крім того, розміщено чотири силоси діаметром 32 метри, 14 одиниць ланцюгового конвеєра, а також шість норій.

Надалі Група компаній «VITAGRO» планує збільшити потужність Волочиського елеватора ще на 22 тисячі тонн.

ЗБРУЧ – РІКА ЄДНАННЯ

22 СІЧНЯ — ДЕНЬ СОБОРНОСТІ УКРАЇНИ. САМЕ ЦЬОГО ДНЯ 1919 РОКУ БУЛО ПРОГОЛОШЕНО АКТ ЗЛУКИ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ Й ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ. ЦЕЙ ІСТОРИЧНИЙ ФАКТ ПОКАЗАВ БЕЗСИЛЛЯ В СПРОБІ РОЗ'ЄДНАТИ НАС, УКРАЇНЦІВ. ІДЕЯ СОБОРНОСТІ ВПРОДОВЖ ДОВГИХ РОКІВ БУЛА ОДНІЄЇ ІЗ НАЙЗАПОВІТНІШИХ МРІЙ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ. ЯК І КОЛИСЬ, МИ ЗНОВУ ВІДСТОЮЄМО ІДЕЮ ЄДНОСТІ ТА ЦІЛІСНОСТІ ДЕРЖАВИ.

22 січня цього року, на мосту між Волочищиною та Підволочщиною, відбулася традиційна святкова зустріч делегацій двох сусідніх областей. Запашними короваями обмінялись високопосадовці Хмельниччини та Тернопільщини. Серед них - народні депутати України Сергій Лабазюк та Іван Чайківський, голови обласних рад Віолета Лабазюк та Михайло Головка.

Далі єдиною колоною вирушили до святкової сцени. З'єднані полотнища синього та жовтого кольорів утворили величезний прапор України, який понесли воїни АТО/ООС, котрі нині захищають незалежність та соборність нашої держави. Над Збручем пролунав Гімн України.

«Сьогодні важливий день для усієї країни. Це - єднання всіх територій, які були поділені за часів Австро-Угорської імперії, Російської імперії. Сьогодні ми маємо одну територію, одну мову, однакові звичаї та одну віру», - зазначила у виступі голова Хмельницької обласної ради Віолета Лабазюк.

Так, перед державою Україна сьогодні дуже багато викликів. Однак, незважаючи на всі проблеми та труднощі, маємо рухатися вперед, ставити перед собою цілі та досягати їх. «Перед нами стоїть завдання, щоб громадяни України відчували справжню незалежність - економічну, фізичну, духовну. Де є наші українські традиції, українська мова, українська пісня. Ми повинні створити робочі місця, забезпечити гідне та світле майбутнє своїм дітям, покращити добробут кожного українця», - зазначив народний депутат України Сергій Лабазюк.

Перед учасниками акції «Збруч – ріка єднання» виступили аматори художньої самодіяльності з Підволочиська та Волочиська. Крім того, на берегах річки Збруч представники клубу «Патріот» показали театралізоване історичне дійство «Бій підрозділів війська УНР і ЗУНР проти більшовиків».

Участь у святкових урочистостях на честь 102 річниці Соборності України взяли й представники Групи компаній «VITAGRO».

ПЕРШІ КРОКИ СПІВПРАЦІ

На місцевих виборах у жовтні минулого року Ігор Лобода вперше був обраний головою територіальної громади Скали Подільської, що на Тернопільщині. І вже з перших днів на цій посаді задумав розв'язати одну з болючих проблем громади – водозабезпечення. Неодноразово люди скаржилися на відсутність води, траплялося – й тижнями. Ігор Георгійович обіцяв, що докладе максимум зусиль, аби це питання вирішити якнайшвидше. Та самотужки цю складну проблему не здолати. Саме тому новообраний керівник громади заручився підтримкою компанії «VITAGRO».

Вже найближчим часом будуть реалізовуватися два соціальні проекти за сприяння «VITAGRO», що передбачають оновлення системи водовідведення в одному з мікрорайонів містечка. Кошти на його реалізацію вже надійшли з компанії. Перші кроки такої співпраці свідчать про неперервну турботу про жителів громади. А за цими кроками будуть й інші, які, сподівається керівник, гідно оцінять люди.

ГІДНІ ПОСЛІДОВНИКИ СПРАВИ ПЛЮТИНСЬКОГО

СКІЛЬКИ Б РОКІВ МИНУЛО, СКІЛЬКИ Б ПОКОЛІНЬ ЗМІНИЛОСЯ, А ЗОРЯНЦІ ЗАВЖДИ ТЕПЛИМ СЛОВОМ ЗГАДУВАТИМУТЬ ВОЛОДИМИРА АНТОНОВИЧА ПЛЮТИНСЬКОГО, ДВІЧІ ГЕРОЯ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ ПРАЦІ, ЛЮДИНУ – ЛЕГЕНДУ, КОТРА ЗАЛИШИЛА ДОБРИЙ І НАДЗВИЧАЙНО ВАГОМИЙ СЛІД ДЛЯ ЖИТЕЛІВ ЦЬОГО КРАЮ.

Недаремно щороку 3 січня господарники, люди, яким пощастило працювати з Володимиром Плютинським, представники громадськості, молодь вдячною пам'яттю вшановують свого видатного земляка. Про цю добру традицію розповідає Володимир Якута, директор елеватора в селі Зоря на Рівненщині, близький соратник Героя:

- Сімдесят років тому, 3 січня, був створений колгосп імені Ворошилова, в якому розпочав трудову діяльність Володимир Плютинський. У нашому місцевому музеї зберігається його заява про прийом на роботу, і саме цю дату ми вважаємо відліком того великого і славного шляху, який пройшло господарство під керівництвом Володимира Антоновича.

Так, змінювалися назви: потім це був колгосп «Зоря комунізму», агрофірма, сьогодні це - «Агрохолдинг «Зоря», але основи високої господарності, вболівання за розвиток села, за добробут людей, які закладалися керівником, стали невід'ємною складовою господарства.

Володимир Дмитрович каже, що в Зорю прийшов працювати у 1977 році, після закінчення Львівського сільськогосподарського інституту. Впродовж п'яти років обіймав посаду інженера-землепорядника. А за тим йому доручили розвивати садівництво, згодом – очолити плодоовочевий комбінат. Продукція місцевих садів перероблялася на власному плодоконсервному заводі і відправлялася по Україні та більшості республік колишнього СРСР.

Понад сорок гектарів саду з плодоносними культурами, теплиці, які займали три гектари площ, завод із виробництва скляної тари – все це давало можливість Зорі своєю продукцією здобу-

ти високий авторитет далеко за межами Рівненщини.

Володимир Якута наголошує, що під керівництвом Володимира Плютинського працювати було цікаво і водночас непросто. Керівник був людиною вимогливою, лінощів, безвідповідальності, нехлюйства не сприймав. Хотів, щоб люди трудилися з повною віддачею. Зате ідей у Плютинського було дуже багато, щоразу з'являлися нові, і це урізноманітнювало виробничі процеси, насичувало, здавалося б, буденне життя цікавими новачками.

Про це Володимир Якута може говорити, як ніхто інший. Адже йому довелося втілювати задуми Володимира Плютинського і щодо створення господарства з розведення хутрових звірів, і м'я-

сокомбінату, і заводу продтоварів, де випікали понад півтора десятка хлібобулочних виробів, у тому числі, й короваї. А потім було ще одне дуже відповідальне завдання – елеватор.

- Справа Володимира Антоновича переконувала, якщо бути наполегливим на шляху до своєї мети, то все обов'язково вдасться. А також ми вчилися працювати так, щоб отримати подяку від людей.

Коли наш Герой відійшов у Вічність, а в господарстві настали важкі часи, були охочі порізати елеватор на металолом. Я доклав усіх зусиль, щоб зберегти його. Недаремно. Бо сьогодні у Зорю прийшли хороші господарники – Група компаній «VITAGRO». Елеватор відремонтували, він знову запрацював. З першого ж року роботи компанії «VITAGRO» приймаємо, очищаємо, сушимо, зберігаємо зерно. І моя душа радіє, що від того є користь усій нашій громаді. Головне, підібрався хороший колектив однодумців, відповідальних людей. Серед них – завлабораторією Тетяна Губіч, механік Олексій Степанюк та, зрештою, кожен за слугує доброго слова, – додає В. Д. Якута. – З початку діяльності на території Зорі «VITAGRO» зарекомендувала себе якнайкраще. Великі кошти вкладає компанія в розвиток соціальної сфери, до пайовиків ставиться з повагою, розрахунки з людьми – добросовісні.

Іноді думаю, як шкода, що керівникам компанії «VITAGRO» не довелося особисто бути знайомими з Володимиром Плютинським. Впевнений, разом вони могли б реалізувати для нашого краю значно більше. Проте «VITAGRO» сміливо можна вважати гідною послідовницею великої, доброї, незабутньої справи Володимира Плютинського.

ЛІСОВОДИ БЕРЕЖУТЬ І РОЗВИВАЮТЬ КРАЩІ ТРАДИЦІЇ АГРАРІЇВ

СЕЛО ЛІСОВОДИ НА ГОРОДОЧИНІ, ДЕ ТРИВАЛИЙ ЧАС КЕРУВАВ ГОСПОДАРСТВОМ ДВІЧІ ГЕРОЙ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ ПРАЦІ ГРИГОРІЙ ТКАЧУК, ЗДОБУЛО СЛАВУ КРАЩОГО НЕ ЛИШЕ В УКРАЇНІ, А Й ДАЛЕКО ЗА ЇЇ МЕЖАМИ. НИНИ КРАЩІ ТРАДИЦІЇ, ЗАПОЧАТКОВАНІ ХЛІБОРОБАМИ У ТІ ДАЛЕКІ ЧАСИ, ПРИМНОЖУЮТЬ ПРАЦІВНИКИ ГРУПИ КОМПАНІЙ «VITAGRO».

- ПРАЦЮВАТИ НА ЦИХ ЗЕМЛЯХ, З ЛЮДЬМИ, ЯКІ ДБАЛИ ПРО ЗАВТРАШНІЙ ДЕНЬ СВОЇХ ЛІСОВОДІВ, ДЛЯ ГРУПИ КОПАНІЙ «VITAGRO» ДУЖЕ ПОЧЕСНО. ПРОТЕ САМЕ «VITAGRO» ЗМОГЛА ЗБЕРЕГТИ ТА РОЗВИВАТИ ТІ ДОБРІ СПРАВИ, ЯКІ НАРОДИЛИСЯ ПІД КЕРІВНИЦТВОМ ГРИГОРІЯ ІВАНОВИЧА ТКАЧУКА, - РОЗПОВІДАЄ КЕРІВНИК КЛАСТЕРУ «ТОВТРИ» АНАТОЛІЙ СТЕПЧУК. - НИНИ ЛІСОВОДСЬКИЙ ВІДДІЛОК, ЯКИЙ ВХОДИТЬ ДО СТРУКТУРИ КЛАСТЕРУ «ТОВТРИ», ДЕМОНСТРУЄ ВИСОКІ ПОКАЗНИКИ В РОБОТІ І Є ОДИН З КРАЩИХ У КОМПАНІЇ. У ТОМУ, ЩО ЗА ПІДСУМКАМИ МИНУЛОГО РОКУ НАШ КЛАСТЕР ВИЙШОВ У ЛІДЕРИ ЗА ВРОЖАЙНІСТЮ СОНЯШНИКА, КУКУРУДЗИ, ЩО НАМ

ВДАЛОСЯ ЗІБРАТИ ВИСОКИЙ УРОЖАЙ ОЗИМОГО РІПАКУ, ЯРОГО ЯЧМЕНЮ, Є Й ЗАСЛУГА АГРАРІЇВ З ЛІСОВОДІВ.

КРІМ ТОГО, РАЗОМ З «VITAGRO» ЛІСОВОДАМ ВДАЛОСЯ ЗРОБИТИ ДУЖЕ ПОТУЖНИЙ КРОК УПЕРЕД, - ПРОДОВЖУЄ АНАТОЛІЙ ІВАНОВИЧ. - САМЕ ТУТ ГРУПА КОМПАНІЙ «VITAGRO» ЗБУДУВАЛА НАСІННЄВИЙ ЗАВОД, ПРОДУКЦІЯ ЯКОГО УСПІШНО ЗАВОЮВАЛА ВІТЧИЗНЯНИЙ РИНОК, СУЧАСНИЙ КОМБІКОРМОВИЙ ЗАВОД, ДЕ ЗАСТОСОВУЮТЬ НОВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ ВИГОТОВЛЕННЯ КОРМІВ. ЕЛЕВАТОР, МОЛОЧНО-ТВАРИННИЦЬКА ФЕРМА, ТЕХНІЧНИЙ ПАРК, - ВСЕ ЦЕ СТВОРЕНО З ДУМКОЮ ПРО ЛЮДЕЙ І ДЛЯ ЛЮДЕЙ.

ЖИТТЯ ЛІСОВОДСЬКОГО ВІДДІЛКУ, І СПРАВДІ, ДУЖЕ НАСИЧЕНЕ. ПРО ЦЕ СВІДЧАТЬ НАШІ СПІЛКУВАННЯ З ЛІСОВОДЦЯМИ Й ОСОБЛИВІ ВРАЖЕННЯ ВІД ТИХ ОБ'ЄКТІВ, ЯКІ ВДАЛОСЯ ВІДВІДАТИ.

НОВИЙ ЗАВОД ІЗ ВИРОБНИЦТВА КОРМІВ VITAGRO NUTRITION – ГОРДІСТЬ КОМПАНІЇ

Новий завод із виробництва готових комбікормів, преміксів та концентратів успішно працює в Лісоводах. Його можливості дозволяють виробляти 25 тонн готового продукту за годину, або 12 тисяч тонн у місяць. З цього обсягу на власні потреби компанії передбачено 7-7,5 тисячі тонн комбікормів. Важливо, що технічне оснащення заводу дозволяє виготовляти великий спектр рецептурних кормів для різних вікових груп та різних видів тварин. Особливо велику увагу приділяють на підприємстві якості сировини, з якої виготовляють комбікорми.

Євген Качківський, директор заводу VITAGRO Nutrition, каже: «Ми забезпечуємо рівень біобезпеки відповідно до стандартизації GMP+, оскільки деякі продукти націлені на експорт у країни Європи. І для них стандартизація GMP+ повинна бути не лише на папері. Європейські споживачі вже могли переконаватися, що ми відповідаємо цьому стандарту».

В операторській підприємства відбувається автоматичне управління всіма виробничими процесами: від потрапляння сировини в силоси до завантаження вже готової продукції. Ця система забезпечує точне зважування, виготовлення, змішування всіх компонентів та видачу готових кормів. «Таке програмне забезпечення заводу дозволяє не лише

контролювати виробництво, але й аналізувати роботу. Після кожної виробничої партії ми бачимо, які інгредієнти використовувались, скільки часу змішувалися, з якої партії і так далі. Це дає можливість проаналізувати, наскільки якісно був зроблений цей комбікорм або кормова добавка», - додає Євген Вікторович.

Для дозування амінокислот, вітамінів та інших компонентів, які використовуються в кормах, застосовується автоматизована установка Buhler, що складається з 32-х дозуючих бункерів та двох ваг. Це, запевняють спеціалісти, останнє слово

техніки з дозування, адже погрішність складає лише 5-10 грамів.

Для підготовки гранульованого корму використовується прес-гранулятор голландської компанії Van Aarsen. Його продуктивність 25 тонн в годину. Управління пресом відбувається в автоматичному режимі з операторської.

А фасування готового продукту відбувається за допомогою спеціальної машини, що дозволяє фасувати до 10 тонн продукції за годину.

На заводі працює й сучасна лабораторія, де проводиться аналіз якісних та кількісних показників кін-

цевого продукту. Роман Кравчук, завідувач лабораторією розповідає: «Оснащення лабораторії дозволяє проводити дослідження для визначення кількості білків, клітковини, жиру, кальцію та фосфору у продуктах». Планується, що надалі список досліджень розширюватиметься. Вже найближчим часом будуть закуплені реактиви для визначення нітратів і нітритів.

Завод VITAGRO Nutrition - це сучасне та високотехнологічне виробництво, яке постійно вдосконалюється. І хоча конкуренція на кормовому ринку України сьогодні чимала, але з таким новітнім обладнанням, високим контролем якості та сумлінним ставленням до роботи компанії «VITAGRO» всі труднощі під силу.

ПРАЦЮВАТИ В КОМПАНІЇ – ПРЕСТИЖНО

За плечима Анатолія Баголи 31 рік трудового стажу в сільському господарстві. Його батько також працював в колгоспі трактористом. За добросовісну роботу отримав відзнаки. Мама трудилася в рілльничій бригаді. Тож Анатолій Степанович ще зі шкільних років вирішив, що присвятить життя рідному селу.

Стати частиною великого колективу й успішного господарства у Лісоводах, яким керував двічі Герой Соцпраці Григорій Ткачук, багато хто вважав за честь. Пощастило працювати у ньому й Анатолію Степа-

новичу. Бухгалтерська справа стала невід'ємною частиною його життя. Нові напрями господарювання, законодавчі новації змушували постійно тримати руку на пульсі бухгалтерського життя. Постійне навчання, саморозвиток – це обов'язкові умови для успіху кожного бухгалтера, переконаний він. Підтверджує це і досвід його роботи в Групі компаній «VITAGRO».

- Компанія будувала в Лісоводах насіннєвий, комбікормовий заводи і, зрозуміло, нам довелося вести бухгалтерський облік цих та інших об'єктів. Сьогодні ж робота нашого відділу зосереджена на обліку галузі рослинництва відділку.

Скажу відверто, - додає співрозмовник, - що в такій потужній, такій інноваційній компанії, якою є «VITAGRO», працювати дуже почесно. Надзвичайно великий авторитет наша компанія здобула завдяки тому, що працює для людей, що більшість соціальних питань села вирішує своїми силами.

Кожен знає, як непросто у нинішній час знайти роботу. Проте компанія «VITAGRO» щороку створює все нові робочі місця на сільських територіях і виплачує гідні зарплати, які дають можливість забезпечувати сім'ї, навчати дітей і так далі.

Взяти хоча б наші Лісоводи. Місцеві жителі працюють на насіннєвому, комбікормовому заводах, про які я вже згадав, в автопарку, в тракторній, будівельній бригадах, на молочнотоварній фермі. Завдяки створеним робочим місцям є й постійні надходження до місцевого бюджету.

Дуже важливо, - додає Анатолій Степанович, - що молоді люди не лише забезпечуються робочим місцем, а й мають перспективу в професійному зростанні.

Наша компанія є взірцем у масштабах України. Зберігаючи кращі традиції, вона вдосконалюється, розвивається, не зупиняється на досягнутому. І від усіх своїх колег я щиро бажаю, щоб новий 2021 рік для нас був успішним.

ЗАДОВОЛЕНІ СПІЛЬНОЮ РОБОТОЮ

Думаю, щоб подякувати людям, які підтримують тебе, приходять на допомогу, поділяють твої турботи, не треба шукати особливого приводу. Бо добре слово приємно кожному. А його особливо заслуговують представники Групи компаній «VITAGRO».

Дуже плідною була наша співпраця в минулому році. Допомогала нам «VITAGRO» у ремонті найбільш складних відтинків дороги Клинове-Кутківці, забезпечували щебенем, транспортом для проведення робіт.

Не обійшлися ми без наших надійних помічників в обслуговуванні сільських свердловин. Неполадки трапляються нерідко – то насос вийде з ладу, то потрібно кран замінити, ліквідувати пориви, інші. Виручає «VITAGRO». Роботи виконують оперативно, щоб населення не страждало від відсутності водопостачання. За свої кошти компанія придбала для потреб громади села насос італійського виробництва на одну із свердловин.

Крім того, «VITAGRO» допомогла в оновленні дашків на 10 сільських криницях. За допомогою компанії ліквідували не одне стихійне сміттєзвалище.

Переконана, що й у новому році наша співпраця триватиме, що разом нам вдасться реалізувати чимало корисних справ. До прикладу, вже тепер представники кластеру «Товтри» ініціюють озеленення парку Слави в Клиновому. Нові види дерев, рослин і справді перетворили б його у більш привабливий і затишний. У планах також – встановлення загорожі біля Будинку культури, ремонт сільських доріг, інше.

Від імені всієї громади висловлюю подяку Петру Петровичу Лабазюку, генеральному директору Групи компаній «VITAGRO», Анатолію Івановичу Степчуку, керівнику кластеру «Товтри», Руслану Володимировичу Шумилу, який очолює відділок у Лісоводах, за взаєморозуміння, за велику людяність і готовність прийти на допомогу нашій громаді.

Ірина Янкова,
староста.

ПІДГОТУВАТИ КВАЛІФІКОВАНІ КАДРИ

Лісоводський професійний аграрний ліцей – державний заклад II рівня атестації, який готує робітничі кадри за 21 ліцензованою професією та здійснює перепідготовку за 12 ліцензованими професіями. Дружні зв'язки пов'язують цей заклад з Групою компаній «VITAGRO».

- Як відомо, матеріально-технічна база аграрних ліцейів здебільшого не відповідає вимогам сьогодення щодо підготовки кваліфікованих кадрів для сільського господарства. Проте і педагогічний колектив, і наші студенти зацікавлені в якісних знаннях, щоб випускники ліцею були затребувані у кращих аграрних підприємствах, - розповідає директор ліцею Олександр Боровик. - І в цьому ми відчуваємо допомогу відомої в нашому краї компанії «VITAGRO». Саме завдяки компанії у нас з'явилися запчастини до двигунів, інші механізми, які надзвичайно необхідні для забезпечення навчального процесу. Крім того, - додає Олександр Васильович, - компанія «VITAGRO»

дає можливість нашим студентам проходити виробничу практику на підприємстві, вивчати сучасну техніку, набиратися практичних знань, досвіду від кращих механізаторів компанії. Чимало з них мріють про роботу в компанії «VITAGRO», адже для працівників створені чудові умови, вони забезпечені високою зарплатою.

А наш колектив, - додає на завершення Олександр Боровик, - сподівається, що й надалі компанія підтримуватиме наш заклад, сприятиме поліпшенню матеріально-технічної бази для більш якісного опанування знаннями. Адже підготувати висококваліфіковані кадри зможемо, міцно пов'язуючи теорію з практикою.

ПОГЛЯД У ЗАВТРА З ГРУПОЮ КОМПАНІЙ «VITAGRO»

Таку назву має мистецький конкурс, ініційований відділом зв'язків з громадськістю компанії «VITAGRO», оголошений минулого року. Приємно, що він знайшов відгук у багатьох учнівських колективах - школах, гуртках творчості. Живопис, графіка, паперопластика, комп'ютерна графіка, художнє фото – у цих композиціях обдаровані діти могли дати простір своїй майстерності, уяві, пов'язаній із завтрашнім днем компанії «VITAGRO», яка веде господарську діяльність на територіях, де вони проживають.

Як повідомляють організатори, на конкурс надійшло понад 100 робіт. Усі вони – багатогранні, передають емоції, внутрішній світ авторів і їх погляд щодо майбутнього відомої компанії «VITAGRO».

На жаль, ситуація з коронавірусом стала на перешкоді проведення виставки усіх робіт та урочистої церемонії нагородження переможців у різних номінаціях. Проте й організатори конкурсу, й учасники сподіваються, що задумане вдасться реалізувати, як тільки ситуація поліпшиться.

Допоки ж ми маємо чудову можливість ознайомити читачів з роботами творчих дітей на сторінках газети. Розпочинаємо огляд з робіт творчої молоді села Лісоводи на Городоччині.

Олександр Джура, Дмитро Пастух, Денис Боровик вже не один рік займаються в гуртку під керівництвом вчителя трудового навчання Олега Петрика, який присвятив педагогіч-

ній ниві 35 років життя. Роботи його вихованців неодноразово виборювали призові місця на різних обласних конкурсах. Нині учні представили моделі техніки, яка, на їх думку, повинна працювати в компанії.

Надзвичайні враження з'являються і від роботи Олександра Джури, який відвідує ще й гурток гончарства під керівництвом вчителя фізкультури та захисту Вітчизни Михайла Матуська. Велике захоплення творчістю спонукало їх до виготовлення робіт, що й справді заворожує погляд.

МАМИНА ЛЮБОВ УСІХ ЗІГРІЄ

Історія Світлани Попової ще і ще раз змушує замислитися, наскільки загадковою є жіноча душа, яким великим є материнське серце, а також засвідчує силу жіночого характеру.

Світлана народилася в сім'ї, де вже зростали троє хлопців – її братів. Коли ж з'явилася у сім'ї четверта дитина – дівчинка, щастю не було меж. Можливо, турбота, ніжність батьків, опіка її братів і вселяли їй думку, що велика сім'я – це твоя опора, радість, найбільше щастя.

Тож коли Світлана разом з чоловіком виховували двоє синів, вона не перестала мріяти про дівчинку. Проте лікарі заборонили їй народжувати через проблеми зі здоров'ям. І Світлана запропонувала чоловікові взяти дівчинку з дитячого будинку. Мовляв, є своя хата, сини навчаються в школі, сім'я їхня хороша. Ніщо не заважає їм ще когось зробити щасливим.

- Я ніби зразу її відчула. Тільки приїхали в дитбудинок «Берізка», дивлюсь, діти на вулиці гуляють. І серед них я помітила дівчинку саме таку, яка мені снилася. Уявіть, коли за деякий час до нас підводять саме її, щоб могли поспілкуватися, щоб побачили, як сприйме нас Оля. Їй тоді не виповнилося і чотирьох років. Вона погано говорила, але ми вирішили, що з цією проблемою справимося, - розповідає Світлана Володимирівна.

- Та коли підійшли до завершального етапу удочеріння, то з'ясувалося, що в Олі є рідна сестричка, дев'ятирічна Марина, яка перебуває в будинку-інтернаті в Головинцях Летичівського району. Приїхали, чекаємо, коли закінчиться урок. Аж тут нам приносить чай дівчинка, років чотирнадцяти. Розговорилися, Ірочка розказала, що її маму позбавили батьківських прав, розказала про себе. І так вона мені припала до душі, передати важко. Хотілося пригорнути, пожаліти, бо ж вона материнського тепла ніколи й не знала.

І в пору шкільних канікул сім'я забрала до себе не лише Марину, а й Іру. Світлана була вражена тим, що майже 15-річна дівчинка почала називати її мамою.

На сімейній раді вирішили, що Ірину не залишать. Почали готувати документи на удочеріння. Тут і дізналися, що в неї також є рідна сестричка. Про неї Іра свідомо не розповідала, як дізналися потім, боялася, що через це її не захочуть взяти в родину. Та не розривати ж рідних сестер, подумало подружжя, і згодом Наталка переступила поріг їхнього затишного дому, який став і для неї своїм.

Отак і з'явилося в Світлани та її чоловіка не одна, а четверо доньок. Двоє з них, а також рідний син навчалися в одному класі.

- Шестеро дітей – дуже складно. Якщо ж врахувати, що дівчата з різних неблагополучних сімей, з непростим характером, то це особливо важко. До кожної треба було знайти підхід, порозуміння. Скажу чесно, усілякі ситуації були. Але ми знали, що треба бути терплячими. Добром, терпінням, любов'ю можна добитися багато чого. І переживань було з горою. Наталці довелося дві операції перенести, в Іри були важкі захворювання з дитинства. Але ми разом пройшли всі випробування, виростили дітей, підготували їх до самостійного життя і тепер всі, окрім наймолодшої Олі, яку ми всі зовемо Вікою (мої хлопці, як тільки побачили її, то сказали, що це – Віка, не інакше), мають свої сім'ї.

Відтоді, як сім'я всиновила четверо дівчаток, минуло 14 років. Тепер родина розширилася, що й важко умістити всіх за одним столом.

За цей час сталися й інші зміни. Світлана Володимирівна вдруге одружилася. Проте її чоловік Олексій її дітей сприймає за рідних. Та й їм Бог подарував синопця, якому виповнилося 8 років. Радіють і онукам.

- Вдома тримаємо чимале господарство, свій тракторець. Трудимось, бо в селі без цього ніяк, та й дітям, хоч і дорослі, а хочемо чимось допомогти. Вони ж усі для нас рідні.

Світлана Попова згадує і про те, що її сім'я має земельний пай, який обробляє компанія «VITAGRO». Розрахунок за пай зерном, цукром для їхньої чималенької родини якраз дуже потрібен. Тож дякують за вчасний і якісний розрахунок. А ще багатодітна мама любить співати. Каже на святах, які влаштовує компанія «VITAGRO», залюбки бере участь разом з хором колективом. На жаль, коронавірус став на заваді масовим заходам, які проводилися в Москалівці з ініціативи компанії. Проте кожен живе надією на краще.

ПРИЩЕПИТИ БАЖАННЯ ДО ПЕРЕМОГ

Ще зі шкільних років Леся Яцента, яку в Шарівці більшість знає за дівочим прізвищем Нецька, активно займалася спортом. Місцева ДЮСШ підготувала не одне покоління спортсменів, які прославили своє село на змаганнях різних рівнів. Багато зусиль до виховання юних спортсменів доклали тренери Ніна Удима, яка тривалий час була директором ДЮСШ (на жаль, вже покійна), Петро Стародуб, вчитель фізкультури, нині пенсіонер, для якого його робота стала змістом життя. Проте з часом дитячо-юнацька спортивна школа припинила своє існування. Забулася й секція волейболу, яку відвідувала Леся, і в якій займалася значна кількість школярів Шарівки.

- Коли спостерігала, як вечорами молодь юрбється біля магазину, як вештається вулицями, або ж як не відривають голови діти від гаджетів, згадувала свої шкільні роки, насичені активністю, стремлінням до перемог. Згадувалася наша волейбольна секція, змагання, у яких брали участь. І я вирішила відродити секцію, об'єднати дітей, які хочуть бути фізично здоровими, які люблять спорт.

Багато зусиль довелося докласти Лесі Яценті до того, щоб рішення про відкриття секції при місцевій загальноосвітній школі було прийнято. І понад два десятки школярів одразу виявили бажання займатися у ній.

Щоправда, їй самій довелося жертвувати особистим часом, вихідними, адже вона – військовослужбовець, щодня добирається на роботу в Хмельницький.

- Та заради свого сина – дев'ятикласника, заради усіх дітей, яких хочу залучити до активного й здорового способу життя, на волонтерських засадах я проводжу заняття в шкільному спортзалі. Вже просилися в секцію й учні молодших класів. І я радію з того, що зможу свої знання передавати, - розповідає Леся.

Особливо приємні моменти і тренер, і юні спортсмени переживали,

коли взяли участь у турнірі, присвяченому пам'яті Ніни Удими. Він ще раз засвідчив, наскільки важливо якомога більше уваги приділяти підліткам, як важливо прищепити їм найкращі людські риси, в тому числі, бажання перемогати, гідно долати труднощі. Сама ж Леся ніколи не боялася труднощів. Не дивно, що захопилася свого часу й армреслінгом і навіть стала срібним призером чемпіонату України в 2001 році, одразу після закінчення школи. Це заняття не полишає й тепер. Не дивно, що багато хто з її вихованців хоче опанувати і цей вид спорту.

Проте фінансування навчальних закладів недостатнє, аби забезпечити всі потреби для занять спортом. Саме тому тренер-волонтер зверну-

лася за допомогою до Групи компаній «VITAGRO», зокрема до генерального директора компанії Петра Петровича Лабазюка з проханням придбати необхідний спортінвентар для волейбольної секції.

- Кажу відверто, я була приємно вражена, наскільки швидко відреагували на моє побажання. Мало того, представники компанії «VITAGRO» виявили велику цікавість до нашої роботи і свою готовність підтримувати розвиток спорту, фізкультури в Шарівці й надалі, - ділиться враженнями Леся.

Вісім волейбольних м'ячів, волейбольну сітку разом з колегами вже вручив команді юних спортсменів керівник кластеру «Хмельницький» Віктор Басистюк. Турбота про молоде покоління, про розвиток фізкультури, спорту – один із напрямів діяльності компанії, який реалізують на місцях всі кластери. Спілкуючись з дирекцією школи, волейболістами, представники «VITAGRO» дізналися про те, що в спортзалі потрібен косметичний ремонт. І пообіцяли допомогти.

- Ми переконалися, що у цих людей слово не розходиться з ділом, - каже Леся Яцента. – І разом ми зможемо прищепити нашим дітям любов до спорту та бажання до перемог.

І ЗБАГНУТИ ЦІННІСТЬ МИРУ

Вона невимовно сумує за сином. Чекає з нетерпінням тієї хвилини, коли почує у телефонній трубці його голос. Переживає за рідних, знаючи, що через далекі відстані і переживання, і сум особливо пекучі. Проте відмовитись від шляху, який обрала свідомо, теж не може. На війні Ольга Копець з 2014-ого.

Здобувши освіту юриста, вона, напевно, могла би пошукати роботу в затишному офісі, в спокійній обстановці. Проте прагнення дівчини були зовсім іншими.

- Я з дитинства мріяла працювати або в поліції, або бути військовослужбовцем. І коли отримала диплом юриста, насамперед «цілилася» на службу в поліції. Та не пройшла за конкурсом. Зате знадобилася в армії!

Більше рис свого характеру я взяла від батька. А брат більш подібний на маму. Батько мій, Віктор Володимирович, газозварювальник. А мама, Наталія Віталіївна, працювала в колгоспі. Нині вона дуже допомагає мені у

вихованні сина. Своїх рідних я безмежно люблю...

Саме ця любов змусила її дослухатися до прохання батьків залишити військову службу і повернутися до мирного життя. Було це після контрактної служби у запорізькій бригаді. Тоді й благали, вмовляли її рідні не повертатися на війну. Пройшовши вишкіл «учебки», Оля разом з іншими бійцями впродовж трьох років несла службу в зоні АТО.

«Моє серце не витримає цих переживань», - казала їй мама. А вона вже не бачила себе у цивільних буднях.

- Можливо, для когось це і дивно, але серед таких же, як і ти, бійців, почувалася зовсім інакше. З ними простіше, легше. Там немає лукавства, заздрощів, підступності, зверхності. І хоч з ким спілкуєшся – з начальником штабу, командиром бригади, простими бійцями – ми розуміємо, чуємо одне одного. Усіх їх називаю «мої

братики».

- Ця атмосфера братерства, ця підтримки, взаєморозуміння, які відчуваєш щодня, набагато вища для мене ніж бездіяльний спокій, ніж людські «ігри», - каже Ольга Копець. - Ми всі ходимо під Богом і нещастя, біда може чекати будь-де, не лише на війні. Я таки переконала батьків, що моє місце там, де відчуваю свою необхідність. Де від мене буде користь. На цій війні кожен з нас розуміє, що захищає своїх дітей. Кожен хоче, щоб сім'ї жили в мирі та спокої. Особисто я дуже хочу, щоб мій син Ярослав гордився своєю мамою...

І Ольга знову підписала контракт на військову службу, тепер уже - з тернопільською бригадою. І знову - на схід. Там і познайомилася з Любомиром. Перед об-

личчям страшної небезпеки вони раптом зрозуміли, що надзвичайно дорожать одне одним, що зможуть стати опорою одне одному на все життя. Після попереднього гіркої досвіду Ольга серцем відчула, що саме тако-

го батька шукала для свого Ярослава.

Тепер вони живуть в Тернополі, мешкають у гуртожитку. І коли вдається зібратися разом, ці момент вважають найщасливішими. У період шкільних канікул Ярослав відпочивав у бабусі й дідуся, в Мирівці, на Волочищині.

компанії і для нас, батьків, така увага надзвичайно приємна. Згадали нашу доню добрим словом – і таке піднесення відчувається.

Не так багато молодих жінок відважуються йти на війну, ризикувати життям, довгими місяцями не бачити рідних. А вона пішла на це...

Нині Ольга Копець разом зі своїми побратимами за шість кілометрів від лінії розмежування з ворогом. У короткій телефонній розмові розповідала, що щойно її змінили в наряді і вона поспішає на кухню допомагати у приготуванні вечері. Хлопців, мовляв, багато і допомога поварам завжди потрібна.

А днями, додає, усі вони згадували полеглих в Доноцькому аеропорту, українських кіборгів. Разом зі священнослужителем молилися за упокій душі відважних хлопців, запалили свічки у пам'ять про них. Ці воїни є прикладом стійкості, мужності, патріотизму для кожного, хто і тепер протистоїть окупантам. Для кожного, хто чекає з війни рідних. Для кожного, хто збагнув величезну цінність миру.

ТАКЕ СТАВЛЕННЯ ТРЕБА ЦІНУВАТИ

У Малих Зозулинцях Нелю Василівну Коваль знають чи не в кожній хаті. Насамперед - через ініціативність та неспокійну вдачу жінки, яка щиро прагне, щоб рідне село змінювалося на краще, щоб у їхньому спільному домі було гарно та затишно.

Після закінчення професійно-технічного училища, де здобула спеціальність хіміка-лаборанта, Неля повернулася в Мали Зозулинці, розпочала роботу обліковцем в місцевому колгоспі. Пізніше, після декретної відпуски, влаштувалася приймальницею молока, довелося також і дорядкою попрацювати. Роботи не боялася, бо ж і батьки її все життя в колгоспі працювали, своїх дітей до роботи привчали змалку. Та Нелю завжди вирізняла висока відповідальність: якщо пообіцяє – має дотримати слова і повз чужої

біди не пройде – обов'язково запропонує допомогу.

Хоч і їй самій та чоловікові Віктору Володимировичу доля поспала непросте випробування. Бо саме бабусі й дідусеві довелося стати опікунами своїх дорогих онучат – Іллі та Вероніки. Старший Ілля вже шестикласник, а Вероніка лише в першій пішла. Свою любов, турботу віддають дітям найрідніші їм люди сповна, намагаючись компенсувати відсутність батьківського спілкування і зігріваючи їх родинним теплом.

Попри сімейні клопоти, переживання Неля Василівна дуже активна в громадському житті. У центрі села, до прикладу, встановлена фігура Матері Божої, до якої зазвичай ідуть помолитися християни, адже церкви у селі немає. Чи то через негоду, чи через чийсь необережність вона

похилилася, могла взагалі упасти. І жінка не залишилася байдужою.

- Не до одного підприємця зверталася, щоб вирішили це питання, але назустріч не пішли, не хотіли, мабуть, зайвих турбот. І тоді попросила допомоги в керівника відділку Групи компаній «VITAGRO» Леоніда Ліскового. Дуже швидко були проведені всі необхідні роботи. На серці після цього і спокій, і вдячність, - каже Неля Василівна.

Додає, що просила сприяння в представників компанії й у ліквідації стихійних сміттєзвалищ.

- Вже на другий день сміття вивезли, територію зачистили. З такими людьми можна мати справу, бо пообіцяли – і зробили, - наголошує співрозмовниця. І зразу ж згадує, як компанія «VITAGRO» потурбувалася та придбала меблеву стінку для учнів першого

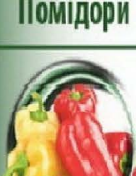
класу, від якої діти в захопленні.

Торкнулися і теми розрахунків з пайовиками.

- Два паї я віддала в обробіток Групі компаній «VITAGRO». Коли ж з'явилися серйозні проблеми зі здоров'ям, необхідні були чималі кошти. Я попросила, щоб гроші виплатили мені наперед. І мені не відмовили, за що я дуже вдячна. Взагалі, для багатьох наших людей компанія стала надійною підтримкою. Забезпечила людей роботою, високою і вчасною зарплатою. Землі обробляються, не облогує, врожаї збирають хороші і видають людям гарне чисте зерно, а кому треба – гроші. І з керуючим відділком нам пощастило. Леонід Лісковий – людина великої душі, ніхто про нього поганого слова не скаже. Таке ставлення до нас, селян, треба цінувати.

МІСЯЧНИЙ ПОСІВНИЙ КАЛЕНДАР НА 2021 РІК

ТАБЛИЦЯ СПРИЯТЛИВИХ ДНІВ ДЛЯ САДІННЯ РІЗНИХ КУЛЬТУР

РОСЛИНА	ЛЮТИЙ	БЕРЕЗЕНЬ	КВІТЕНЬ	ТРАВЕНЬ	ЧЕРВЕНЬ	ЛИПЕНЬ	СЕРПЕНЬ	ВЕРЕСЕНЬ	ЖОВТЕНЬ
 Огірки	5 6 7	9 10 11	6 7 8	4 5 6		5 6	1 2 3 29 30		
 Зелень Салат	5 6 7 8 9 10	6 7 8 9 10	5 6 7 8 11	5 6 7 8	4 5 6 7	4 5 6 7 31	2 3 4 5	1 2 3 30	
 Помідори	5 6 13 14 15	13 14 15	14 15	14 15 16	11 12 13 14 15	8 9 10 11 12 13	5 6 7 8 9 12	5 6 7 10 11	8 9 10 11
 Перець солодкий	13 14 15	13 14 15	15 16 17	11 12 13 14 15	8 9 10 11 12 13	5 6 7 8 9	10 11 12 13	7 8 9 10	
 Баклажани	14 15 16	13 14 15	15 16 17	13 14 15 16	9 10 11 12	7 8 9 10	5 6 7	11 12 10 11	8 9 10 11
 Кабачки Гарбузи	14 15 16	13 14 15	15 16 17	13 14 15 16	9 10 11 12	7 8 9 10	5 6 7	11 12 10 11	8 9 10 11
 Картопля	21 22 23 24	20 21 22 23 24 25 26	19 20 21 22 23 24	16 17 18 19	14 15 16 17	14 15 16 17	15 16 17 18 19 20	12 13 14 15 16 17	12 13 14 15 16 17
 Редиска Редька	20 21 22 23 24	20 21 22 23 24 25	19 20 21 22	18 19 20 21	15 16 17 22	18 19 20 21	15 16 17 21	11 12 13 14 15 17	12 13 14 15 16 17
РОСЛИНА	ЛЮТИЙ	БЕРЕЗЕНЬ	КВІТЕНЬ	ТРАВЕНЬ	ЧЕРВЕНЬ	ЛИПЕНЬ	СЕРПЕНЬ	ВЕРЕСЕНЬ	ЖОВТЕНЬ
 Бруква Ріпа	19 20 21 22 23	20 21 22 23 25 26	19 20 22 24	19 20 21	15 16 17 21 22 23 24	14 15 17 18 19 20	15 16 17 18 20 21	15 16 17 18 19	12 13 14 15 17 18 19
 Цибуля ріпчаста	21 22 23 24	21 22 23 24 25 26	19 20 21 22 23 24	18 19 20 21	15 16 17				
 Цибуля батун	6 7 8 9	6 7 8 9		15 16 17	11 12 13 14 15	9 10 11 12 13 14 15	6 7 8 9 10 11	2 3 4 5 6 7 8 9 10 11	1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11
 Часник	21 22 23 24	22 23 24 25	19 20 21	18 19 20	12 13 14 22	8 9 10 11 12 13 21 22	6 7 8 9 10 11 12 13 14 15	4 5 6 7 8 9 10 11	10 11
 Петрушка	5 6 8 9 10	8 9 10 11	5 6 10 11 12	7 8 9	4 5 6	5 6 7 8	2 3 4 5 6 31	1 2 3 29 30	
 Селера	5 6 7 9 10 11	8 9 10 31	1 6 7 9 10 11 28	7 8 9 25 26 27 28 29 30 31	4 5 25 26 27	7 8 23 24 25 26 27	3 4 5 6 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	1 2 3 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30	24 25
 Хрін	20 21 22 23 24	20 21 22 23 24 26	19 20 23	20 21	16 17 18 21 22 23	15 16 18 19 20 21	15 16 17 18	16 17 18 19	13 14 15 16 17 18 19
РОСЛИНА	ЛЮТИЙ	БЕРЕЗЕНЬ	КВІТЕНЬ	ТРАВЕНЬ	ЧЕРВЕНЬ	ЛИПЕНЬ	СЕРПЕНЬ	ВЕРЕСЕНЬ	ЖОВТЕНЬ
 Морква Буряк	19 20 21 22 23 24	20 21 22 23	19 20		20 21 22	17 18 19 20 21	14 15 16 17 20 21	11 12 13 14 15 16 17	12 13 14 15 16 17 18 19
 Кавуни Дині	5 6 7		9 10 11	6 7 8	4 5 6		5 6	1 2 3 29 30	
 Полуниця	21 22 23 24	13 14 15	16 17	15 16 17 19 20 21	11 12 13 14	8 9 10	5 6 7	10 11 12	7 8 9 10
 Квасоля Горох			15 16 17	13 14 15 16 17	9 10 11 12 13	7 8 9 10 11	5 6 7	10 11 12 10	7 8 9 10
 Капуста білокачанна • цвітня	5 6 7 10 11 12	8 9 10	5 6 7 10 11 12	6 7 8	5 6 7 8	5 6 7 8	5 6 7 8	2 3 4 5 6 31	2 3 4 29 30
 Соняшник	5 6 7 15 16 17	15 16 17	11 12 13 15 16 17	8 9 10 11 12 13 14 15 16 17	5 6 7 10 11 12 13	3 4 5 6 7 8 9 10	3 4 5 6 7 8 9 10	1 2 3 10 11 12 29 30	7 8 9 10
 Квіти з насіння	14 15	13 14 15 17 18	9 10 11 15 16 17	6 7 8 9 10 11 12 13 14	4 5 8 9 10 11	5 6 7 8 9 10 11 23 24 25	2 3 4 5		